

Moció de l'AUP de rebuig a la sentència del TSJC contra el decret de règim lingüístic i en defensa del català com a llengua vehicular a l'escola

Exposició de motius

El model d'escola catalana garanteix la igualtat d'oportunitats a tot l'alumnat de Catalunya. Gràcies a aquest model de conjunció lingüística a l'ensenyament, vigent des de mitjan dels anys vuitanta, a casa nostra tothom que ha estat escolaritzat és capaç d'entendre, escriure, llegir i parlar tant el català com el castellà, independentment de l'origen lingüístic familiar, essent la llengua vehicular el català. En aquest sentit, les dades de les enquestes d'usos lingüístics i dels estudis educatius confirmen que el coneixement de les llengües catalana i castellana és pràcticament total al conjunt de la població catalana.

L'escola ha tingut, i encara té, un paper decisiu a l'hora d'estendre el coneixement del català i, per tant, d'afavorir que la llengua pròpia de Catalunya sigui un factor de cohesió social essencial, una afirmació que adquireix una significació encara més rellevant en una Catalunya on es parlen més de tres-centes llengües i on hi conviuen persones moltes nacionalitats diferents.

El model lingüístic educatiu, que inclou, entre d'altres recursos pedagògics, la immersió lingüística en els cicles inferiors, va ser elogiat, entre altres ocasions, el 2011, pel Grup d'Alt Nivell sobre Multilingüisme, creat per la Comissió Europea, perquè garanteix el coneixement i la continuïtat històrica de la llengua pròpia sense deixar de banda el coneixement de la llengua de l'Estat, en aquest cas el castellà, i facilita l'aprenentatge d'una o dues llengües estrangeres en les generacions més joves.

Malgrat l'indubtable valor didàctic del model i els reconeixements internacionals, des d'una determinada interpretació de la sentència del Tribunal Constitucional 31/2010, del 28 de juny, sobre l'Estatut, alguns òrgans de la jurisdicció ordinària han imposat un cànon igualitari entre llengües oblidant que el català, a més de ser la llengua pròpia de Catalunya, és, segons la mateixa doctrina constitucional, el centre de gravetat de l'ensenyament ja que garanteix al màxim la cohesió social; i a més que continuen essent necessàries mesures de normalització lingüística després de dècades de prohibicions i de postergació.

Així, contra l'intent per part del TSJC d'imposar un 25% de l'ensenyament en castellà, el Parlament va respondre amb un nou marc legal que va concitar un alt consens, constituït per la Llei 8/2022, del 9 de juny, sobre l'ús i l'aprenentatge de les llengües oficials en l'ensenyament no universitari, que estableix que el català, com a llengua pròpia de Catalunya, és la llengua normalment emprada com a llengua vehicular i d'aprenentatge del sistema educatiu, i la d'ús normal en l'acollida de l'alumnat nouvingut, i que el castellà és emprat en els termes que fixin els projectes lingüístics de cada centre. De la seva banda, el Decret Llei 6/2022, de 30 de maig, fixa els criteris aplicables a l'elaboració, l'aprovació, la validació i la revisió dels projectes lingüístics dels centres educatius.

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ha anul·lat gran part del Decret 91/2024 de règim lingüístic educatiu de la Generalitat. Ho ha fet arran del recurs contenciós administratiu interposat per l'Assemblea per una Escola Bilingüe de Catalunya, entitat vinculada a l'espanyolisme militant que des de fa anys té com a objectiu erosionar el model d'escola catalana. La sentència ha anul·lat alguns preceptes del Decret de la Generalitat 91/2024, de 14 de maig, del règim lingüístic del sistema educatiu no universitari, que desplegaven aquest marc legal i que fixaven el català i l'aranès com a llengües principals de docència, d'ús administratiu, de comunicació amb les famílies, dels materials i de les proves escolars, així com els apartats que establien el català com a llengua preferent per impartir idiomes estrangers i com a llengua d'acollida única de l'alumnat acabat d'arribar.

Es tracta, doncs, d'un nou intent de politització de la llengua que suposa un atac al model lingüístic de l'escola catalana, ignora la diversitat de la nostra societat i posa en risc l'escola inclusiva i integradora.

Aquesta decisió judicial és un nou avís i una amenaça. Una mostra més que l'aparell judicial de l'Estat espanyol no perd cap oportunitat per atacar la nostra llengua i, per tant, el nostre poble. De la mà d'entitats espanyolistes, es vol desmantellar la columna vertebral que ens cohesiona i ens fa poble: la llengua catalana.

La sentència, a través de l'anul·lació total o parcial d'articles del decret que havia de protegir el català a les aules, obre la porta que els centres puguin aplicar el seu criteri a l'hora de decidir la llengua que s'utilitza per ensenyar idiomes estrangers o quina llengua es fa servir per acollir alumnes nouvinguts.

L'anul·lació de part del Decret 91/2024 forma part d'una estratègia de minorització de la llengua catalana per part de l'espanyolisme i les institucions i administracions de l'Estat. Com en el cas de la Llei Wert, de la Sentència del 25% a Catalunya i, a la resta dels Països Catalans, el Pla de segregació lingüística a les Illes Balears, la

consulta lingüística al País Valencià o l'exclusió crònica del català a la Franja.

Amb aquesta sentència es torna a evidenciar que només amb la independència de Catalunya, i del conjunt dels Països Catalans, la llengua catalana tindrà el futur garantit.

A més a més, les dades d'usos lingüístics són cada vegada més alarmants. Per aquest motiu, l'escola pública ha de garantir que l'alumnat surti dominant el català, independentment del seu origen, i això passa per fer de la llengua catalana l'única vehicular a les aules públiques catalanes.

Per tot això, aquest estiu la CUP va registrar una proposició de llei per garantir el català com a llengua vehicular a l'escola, treballada amb la Plataforma per la Llengua i amb el suport de la PiEC. Aquesta proposta té com a objectiu revertir la Llei 8/2022 —que obria la porta al castellà com a llengua curricular— i reforçar la immersió lingüística com a projecte de país.

Per tot l'exposat, proposem al plenari l'adopció dels següents acords:

PRIMER. L'Ajuntament de Rubí expressa el rebuig frontal a la sentència del TSJC que anul·la bona part del Decret 91/2024, per considerar-la un atac al model d'escola catalana, a la cohesió social i als drets lingüístics del poble català.

SEGON. Exigir al Govern de la Generalitat que presenti, amb urgència, recurs de cassació contra la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya que escapça bona part del Decret 91/2024, de 14 de maig, del règim lingüístic del sistema educatiu no universitari, el qual blindava la llengua catalana com a vehicular de l'escola a Catalunya, amb l'objectiu de defensar legalment el nostre model educatiu d'immersió i garantir el dret de tot l'alumnat a aprendre en català.

TERCER. L'Ajuntament reafirma el seu compromís amb el català com a llengua vehicular i d'aprenentatge, i exigeix al Govern de la Generalitat la derogació de la Llei 8/2022 i la tramitació urgent d'una llei que garanteixi la plena vehicularitat del català i l'aplicació de la immersió lingüística sense ambigüitats.

QUART. L'Ajuntament de Rubí donarà suport a totes les mobilitzacions populars i de la comunitat educativa en defensa del català, i en farà difusió per afavorir la participació ciutadana.

CINQUÈ. Rebutjar els intents de politització o judicialització del model lingüístic educatiu, així com qualsevol ingerència que vulneri les competències en matèria educativa reconegudes a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i a la Llei d'Educació de Catalunya (LEC).

SISÈ. Fer arribar aquest acord al Parlament de Catalunya, al Govern de la Generalitat i a les entitats educatives i culturals del municipi.